

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0398/2012

20.12.2012

POROČILO

o Solidarnostnem skladu Evropske unije, izvajanju in uporabi
(2012/2075(INI))

Odbor za regionalni razvoj

Poročevalka: Rosa Estaràs Ferragut

PR_INI

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	8
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	11

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o Solidarnostnem skladu Evropske unije, izvajanju in uporabi (2012/2075(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 175, 212 in 222 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2012/2002 z dne 11. novembra 2002 o ustanovitvi Solidarnostnega sklada Evropske unije¹,
- ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 7. novembra 2002 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o financiranju Solidarnostnega sklada Evropske unije, ki dopolnjuje Medinstitucionalni sporazum z dne 6. maja 1999 o proračunski disciplini in izboljšanju proračunskega postopka²,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in odboru regij z naslovom „Prihodnost Solidarnostnega sklada Evropske unije“ (COM(2011)0613),
- ob upoštevanju poročila Komisije o Solidarnostnem skladu Evropske unije – Letno poročilo 2010 (COM(2009)0694),
- ob upoštevanju poročila Komisije – Solidarnostni sklad Evropske unije – Letno poročilo 2008 in Poročilo o izkušnjah šestih let uporabe novega instrumenta (COM(2009)0193),
- ob upoštevanju svoje resolucije o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi Solidarnostnega sklada Evropske unije³,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o prihodnosti Solidarnostnega sklada Evropske unije⁴,
- ob upoštevanju posebnega poročila Računskega sodišča št. 3/2008 z naslovom „Kako hiter, učinkovit in fleksibilen je Solidarnostni sklad Evropske unije?“⁵,
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za regionalni razvoj (A7-0398/2012),

¹ UL L 311, 14.11.2002, str. 3.

² UL C 283, 20.11.2002, str. 1.

³ UL C 297E, 7.12.2006, str. 331.

⁴ UL C 181, 21.6.2012, str. 52.

⁵ UL C 153, 18.6.2008, str. 1.

- A. ker Pogodba o delovanju Evropske unije v členu 222 opredeljuje, da bodo Unija in njene države članice ukrepale skupaj in v duhu solidarnosti, če bo ena izmed držav članic žrtev naravne nesreče, nesreče, ki jo je povzročil človek, ali terorističnega napada;
- B. ker je Solidarnostni sklad Evropske unije najpomembnejše sredstvo za izkazovanje solidarnosti v Uniji, saj državam članicam ali regijam, ki jih prizadenejo hude nesreče, nudi izdatno finančno pomoč;
- C. ker je Solidarnostni sklad, kadar je potrebno črpati iz njega, splošno dojet kot eden izmed najbolj zadovoljivih instrumentov, ki jih ima na voljo Evropska unija, saj predstavlja najbolj jasen, najodločnejši in najpomembnejši izkaz evropske solidarnosti z državljani, ki se soočajo s težkimi razmerami;
- D. ker je bil zakonodajni predlog za novo uredbo o Solidarnostnem skladu iz leta 2005 deležen velike podpore v Evropskem parlamentu, vendar ni bil sprejemljiv za večino držav članic, zato ga je Komisija nazadnje umaknila;
- E. ker sedanja kriza države članice in EU sili, da se izogibajo prekomernim izdatkom;
- F. ker je bilo v številnih poročilih ugotovljeno, da je treba sedanjo uredbo o Solidarnostnem skladu spremeniti, predvsem z namenom povečati njegovo prožnost in izboljšati funkcionalnost ob hkratnem spoštovanju načela subsidiarnosti;

Izvajanje Solidarnostnega sklada EU

1. poudarja pomen Solidarnostnega sklada kot pglavitnega instrumenta, ki Evropski uniji omogoča odzivanje na hude nesreče, ki se zgodijo na ozemlju Unije ali držav, ki se pogajajo o pristopu k EU;
2. poudarja, da je treba kljub pozitivnemu zaznavanju sklada v javnosti izboljšati njegovo delovanje, da bo prožnejši, bolj odziven in prepoznaven, z namenom povečanja verodostojnosti Evropske unije v očeh državljanov;
3. poudarja pomen pomoči, ki jo Solidarnostni sklad odobri državam članicam za lajšanje bremena za javne finance, ki ob soočanju s posledicami hudih nesreč pogosto presega njihove zmogljivosti;
4. meni, da je čas za mobilizacijo sklada trenutno nesprejemljivo dolg, in skladno s tem opozarja, da je treba izboljšati učinkovitost in hitrost upravnih postopkov, potrebnih za mobilizacijo sklada, ki so preveč zamudni, saj za odobritev zahtevajo posredovanje treh evropskih institucij ter tako podaljšujejo čas, potreben za začetek pomoči državam članicam, ki jih je prizadela nesreča, zaradi česar so rezultati slabši od pričakovanih;
5. poudarja, da je bila večina vlog (63 %) oddana v izredni kategoriji „regionalnih nesreč“ in da jih je od tega Komisija po proučitvi 66 % zavrnila;
6. meni, da v primeru nesreč, ki se „odvijajo počasi“, sedanje določbe zadevne uredbe povzročajo pravne in praktične težave pri uporabi sklada, ter zato Komisijo poziva, naj razmisli o večji prožnosti glede predpisanega roka za oddajo vlog, da bo mogoče posebno

pozornost nameniti zagotovitvi kritja tudi takšne škode iz Solidarnostnega sklada;

Priporočila za izboljšanje Solidarnostnega sklada EU

7. pozdravlja odločitev Komisije, da je treba pregledati sedanjo uredbo o Solidarnostnem skladu z namenom, da se izboljšata njegova funkcionalnost in delovanje; se strinja s Komisijo, da glede na sedanjo gospodarsko krizo predlog spremembe te uredbe ne sme dodatno finančno obremeniti niti proračuna Unije niti proračunov držav članic;
8. opozarja, da je treba še naprej uporabljati načelo, po katerem stroške krije povzročitelj škode, da ne bi z uporabo Solidarnostnega sklada oprostili odgovornosti tistih, ki so zakrivili nesrečo;
9. meni, da nasprotovanje nekaterih držav članic, ki se bojijo, da bi večje spremembe pravne podlage tega instrumenta pomenile večje izdatke, ni upravičeno in da omejuje spremembe uredbe iz leta 2002¹ na nekatera pojasnila in poskuse izboljšanja delovanja sklada; opominja, da se je od ustanovitve sklada žal znatno povečalo število nesreč v regijah Evropske unije ter njihova narava, resnost in intenzivnost;
10. kljub temu pozdravlja možnost, da se zgolj z uvedbo nekaterih popravkov v veljavne predpise doseže znatno izboljšanje delovanja sklada, hkrati pa se ohrani njegova vloga in značaj, kar pomeni predvsem razpolaganje s prožnim in učinkovitim instrumentom, ki lahko hitro zagotovi pomoč prizadetim državljanom, katerih življenjske razmere in blaginja so se zaradi nesreče bistveno spremenile;
11. se sprašuje, ali bi lahko jasnejša in natančnejša opredelitev pojma nesreča pripomogla k zmanjšanju dvomov številnih držav članic, ki nasprotujejo temeljiti reformi tega instrumenta EU;

Skrajšanje časa, potrebnega za zagotovitev pomoči

12. vztraja, da je treba nujno poenostaviti birokratske postopke, ki so potrebni za mobilizacijo tega instrumenta Unije, da bi tako skrajšali čas, ki preteče od nastanka nesreče do trenutka, ko prizadeta država članica ali regija prejme pomoč, kar včasih traja več kot leto dni; kljub temu opozarja, da ta instrument ni bil zasnovan kot hitra pomoč, temveč z namenom kritja stroškov nujnih ukrepov za nazaj, potem ko jih sprva financirajo javni organi prizadete države;
13. pozdravlja predlog Komisije za prispevek k poenostavitvi postopkov na evropski ravni, katerega namen je skrajšanje zamud; poudarja, da bi morale tudi države članice analizirati svoje upravne postopke ter ugotoviti in odpraviti morebitna ozka grla, ki bi lahko predstavljala oviro za hitrejšo mobilizacijo pomoči prizadetim regijam;
14. poziva države članice k tesnemu sodelovanju z lokalnimi in regionalnimi organi na vseh ravneh izvajanja, da se zagotovita vidnost in učinkovitost pomoči Unije na terenu ter da se spodbujajo trajnostne rešitve;

¹ UL L 311, 14.11.2002, str. 3.

15. meni, da je predlog Komisije glede združevanja sklepov o nepovratnih sredstvih in sporazumov o uporabi med Komisijo in državami članicami, potem ko Evropski parlament in Svet dasta na voljo finančna sredstva, zanimiv in ustrezen, saj bi omogočil prihranek časa in posledično hitrejši odziv;
16. meni, da mora glede na negotovost in nepredvidljivost števila in resnosti nesreč, do katerih lahko pride, Solidarnostni sklad EU še naprej ostati zunaj proračuna Unije in ga je treba uporabiti, ko pride do nesreče;
17. se strinja z zamisljivo, da je uvedba možnosti izplačevanja predplačil, takoj ko prizadeta država zaprosi za pomoč, prav tako sprejemljiv način za pospešitev postopka izplačila pomoči državam, ki jih prizadene huda nesreča, in da bi pripomogla k večji učinkovitosti Solidarnostnega sklada; meni, da bi morala predplačila, če bodo sprejeta, predstavljati fiksen delež celotne pomoči, ki bi bila predvidena za dodelitev in ki bi jo bilo treba vrniti v evropsko blagajno v primeru, da vloga ne bi bila odobrena;

Več jasnosti glede področja uporabe in opredelitev

18. poziva Komisijo, naj jasno opredeli področje uporabe in kritje iz sklada, da se odpravi vsakršna možnost pravne negotovosti v zvezi s področjem njegove uporabe in da se prepreči oddajanje vlog tistih držav članic, ki zaprosijo za pomoč pod pritiskom državljanov, čeprav vedo, da bo vloga zavrnjena;
19. meni, da mora sklad pri nesreči, ki povzroči „učinek snežne kepe“, kriti tudi „kolateralno“ škodo, če ta pomembno vpliva na socialno in gospodarsko strukturo regije;
20. poudarja potrebo po jasni in enostavni opredelitvi nesreče na regionalni ravni ter jasni določitvi upravičenosti pri nesrečah, ki se zgodijo na regionalni ravni, z uvedbo preprostih in objektivnih meril, s pomočjo katerih jih bo mogoče primerjati z drugimi nesrečami, da se tako odpravi vsakršna možnost špekulativnih razlag in dvomov v zvezi z upravičenostjo morebitne dodelitve pomoči prosilkam;
21. meni, da bi lahko merilo na osnovi dohodkovnega praga sprejeli kot osnovno splošno merilo za vse vrste nesreč; vztraja, da bi ga bilo treba v primeru, da se tak prag določi kot kazalnik za ugotavljanje upravičenosti do pomoči ob nesrečah regionalnih razsežnosti, prilagoditi glede na višino BDP v regiji v zadnjem letu, za katero so na voljo uradni podatki, in uporabiti vnaprej določen korekcijski faktor, ki bi upošteval izgube, ki jih ni mogoče količinsko opredeliti v smislu dohodka, kakor tudi neposredne in posredne učinke, ki običajno spremljajo regionalne nesreče in so pogosto veliko večji od evidentiranih v okviru izpada prihodkov;
22. meni, da bi prag za škodo v višini 1,5 % BDP regij na ravni NUTS II¹, ki je predlagan za opredelitev upravičenosti do pomoči pri nesrečah regionalnih razsežnosti, razjasnil pričakovanja v zvezi s tem, ali bo morebitna vloga za črpanje iz sklada odobrena ali zavrnjena, vendar poudarja, da bi bil rezultat praktično enak kot pri sedanjih merilih za regionalne nesreče, saj skoraj nobena nesreča regionalnih razsežnosti še vedno ne bo

¹ Eurostatova nomenklatura teritorialnih enot za statistiko, regionalna raven 2: osnovne regije za uporabo regionalnih politik.

upravičena do pomoči; zato opozarja, da tako visok prag ne bo zagotovil odziva, ki ga pričakujejo državljani, in se torej ne bo mogoče izogniti nezadovoljstvu žrtev nesreč – prej nasprotno, te bodo še naprej zelo kritične do odnosa Unije ter ji očitale pomanjkanje razumevanja za državljane;

23. opozarja, da ima preprečevanje naravnih nesreč pomembno vlogo v politikah Unije in predstavlja najcenejši način za zmanjšanje ranljivosti ob nesrečah; poudarja, da bi morale evropske regije za trajnostno preprečevanje naravnih nesreč skladno uporabljati različne priložnosti za financiranje;
24. poudarja, da mora biti jasno, da bo suša še naprej obravnavana kot vrsta nesreče, ki je upravičena do sredstev Solidarnostnega sklada, z namenom ublažiti socialno-gospodarske in okoljske učinke tega pojava v okvirih, ki jih določa Okvirna direktiva o vodah, in ob upoštevanju, da gre za trajen strukturni problem, pri katerem se je težko prilagoditi predpisanim rokom za prijavo in ki pušča resne posledice za družbeni in gospodarski razvoj prizadetih regij; zato vztraja, da je treba v primeru hudih suš ali drugih nesreč, ki se odvijajo počasi, uvesti posebne določbe, s katerimi se določi datum prvega ukrepanja javnih organov proti temu pojavu, kar bo omogočilo hiter in pravno jasen odziv;
25. poziva Komisijo, naj pretehta in prilagodi merila, da se bo lahko Solidarnostni sklad odzival na naravne nesreče, značilne za Sredozemlje, ki v zadnjih letih, deloma zaradi podnebnih sprememb, povzročajo največje naravne nesreče v Uniji;
26. poudarja, da Solidarnostni sklad ne krije vse škode, nastale pri naravnih nesrečah, in da je zato treba škodo, ki jo ta instrument zajema, ustrezno opredeliti v prihodnjem predlogu uredbe;
27. poudarja, da se je s pomočjo obstoječih instrumentov na ravni EU zelo težko ustrezno odzivati na hude krize, ki niso naravnega izvora, kot se je izkazalo v primerih industrijskih nesreč ali resnih kriz na področju javnega zdravja, ter da mora za takšne primere Unija razpolagati z ustreznimi instrumenti, da se bo lahko nanje primerno odzvala;
28. poudarja, da mora Solidarnostni sklad pri odzivanju na naravne nesreče dopolnjevati druge finančne instrumente, kot so strukturni skladi, ter izkoristiti ustvarjanje sinergij s temi mehanizmi in povezanimi programi;
29. poudarja, da bi morale regije v prihodnjem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 imeti dovolj prožnosti in možnosti prerazporejanja dodeljenih sredstev, da bodo lahko povečale vsoto, ki jim bo na voljo za primere nesreč, če bodo menile, da je to potrebno in primerno, ter poziva Komisijo, naj pravočasno revidira veljavno uredbo pred začetkom novega finančnega obdobja;

o

o o

30. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom

OBRAZLOŽITEV

Solidarnostni sklad: deset let uspešne uporabe načela solidarnosti v Evropski uniji

Po uničujočih poplavah, ki so prizadele srednjo Evropo leta 2002, je Unija, soočena z dejstvom, da nima orodja, s katerim bi se lahko odzvala v prid prizadetemu prebivalstvu in pomagala državi članici, ki jo je doletela nesreča, razvila nov instrument: Solidarnostni sklad Evropske unije.

Vse od svojega nastanka uredba o njem ni doživela niti ene spremembe, s katero bi jo prilagodili novim potrebam in odpravili nekatere pomanjkljivosti, ki so bile ugotovljene v desetih letih delovanja sklada.

Od svoje ustanovitve do septembra 2012 je sklad zagotovil finančno pomoč za ublažitev škode ob 49 nesrečah, večinoma poplavalah in požarih.

V zadnjih letih Komisija prejema vse večje število vlog, deloma zaradi večjega števila nesreč, deloma pa zato, ker veljavni predpisi niso dovolj jasni, da bi odpravili dvome o morebitnem obsegu kritja in upravičenosti do sredstev za tiste nesreče, pri katerih so vloge predložene na podlagi izjemnih pravil za tako imenovane neobičajne regionalne nesreče.

Trenutno besedilo uredbe za to vrsto nesreč je dvoumno, zato vzbuja neupravičena pričakovanja državljanov držav prosilk, ki vloge pogosto oddajajo zaradi pritiska s strani državljanov in političnih tekmecev, ki zahtevajo ukrepanje in odločne odzive Unije in državnih organov.

Zato je treba veljavno uredbo nujno spremeniti, tako da se bo nova začela izvajati z novim finančnim obdobjem 2014–2020.

Kljub pomanjkljivostim v delovanju, ki jih je bilo mogoče opaziti v vseh teh letih, se je Solidarnostni sklad izkazal kot eden najuspešnejših in najbolj cenjenih instrumentov EU, saj je eden redkih, ki jih ima Unija na voljo za izkazovanje solidarnosti in bližine z evropskimi državljani. Čeprav je Evropski parlament leta 2005 odločno podprl predloge Evropske komisije, ki so predvidevali temeljite spremembe veljavne uredbe, veliko število delegacij v Svetu tega ni storilo, zato je bilo treba načrte v zvezi s spremembami opustiti, zakonodajni predlog pa umakniti in pospraviti v predal vse do danes.

Spremenjena gospodarska situacija v Uniji in večini držav članic je Evropsko komisijo spodbudila k temu, da je v novem poskusu prilagoditve tega instrumenta sedanjim razmeram zmernejša v svojih ambicijah in predlaga samo tiste spremembe postopkov, ki lahko brez dodatnih stroškov izboljšajo delovanje sklada. Namen tega novega predloga reforme je poenostaviti postopke ter zagotoviti več jasnosti, natančnosti in preglednosti pri opredelitvah.

Potreba po manjših spremembah za izboljšanje delovanja in kakovosti Solidarnostnega sklada

Zaradi trenutnih političnih razmer, zaznamovanih s težkim proračunskim položajem v številnih državah članicah, te niso pripravljene sprejeti predloga, podobnega tistemu iz leta 2005. Večina držav članic je jasno izrazila, da ne bodo sprejele bistvenih sprememb ne v pravni podlagi ne v delovanju Solidarnostnega sklada.

Komisija je zato povsem opustila zamisel, da bi oživili predlog iz leta 2005, in svoje zamisli predstavlja vztrajno, vendar na zmeren način. Kljub temu prevladuje splošno mnenje, da mora Solidarnostni sklad postati učinkovitejši.

Vrsta posvetovanj, ki jih je Komisija izvedla v zadnjih letih, in poročilo Evropskega računskega sodišča za leto 2008 o delovanju sklada sta jasno pokazala, da sklad v primeru velikih nesreč sicer deluje zadovoljivo, vendar to ne velja za primere „manjših nesreč“, ki se obravnavajo kot regionalne izjeme. Sodišče je zaključilo, da je opredelitev regionalne nesreče dvoumna, kar povzroča težave pri oddajanju vlog, ki so v večini primerov nazadnje zavrnjene.

Sodišče odločno kritizira tudi počasnost pri mobilizaciji tega instrumenta solidarnosti.

Da bi odpravili te pomanjkljivosti, je Evropska komisija pripravila pričujoče sporočilo za odpravo opisanih težav. Komisija je v sporočilu o prihodnosti Solidarnostnega sklada iz oktobra 2011 predstavila svojo zamisel za izboljšanje sklada, omejeno na nekatere popravke veljavne uredbe, pri čemer bo sklad ohranil svojo vlogo in značaj. Ne spreminja dodeljevanja sredstev niti področij uporabe, saj je Svet prejšnji predlog zavrnil prav zaradi teh vsebin.

Komisija namerava v primeru, da bodo njene zamisli dobro sprejete, pripraviti nov zakonodajni predlog v skladu z dogovori, ki naj bi začel veljati leta 2014 skupaj z drugimi zakonodajnimi predlogi, ki so v pripravi. Ob upoštevanju vseh teh omejitev je poročevalka povsem prepričana o koristnosti in dobrobiti tega instrumenta Unije. Poleg tega, da ponuja pomoč pri nujnih ukrepih za prizadete v nesrečah in lajša finančno breme držav članic, ki nastane kot posledica nesreč, omogoča izkazovanje solidarnosti celotne Unije z njenimi državljani, ki se spopadajo s težkimi razmerami. Poročevalka se strinja s Komisijo, da je treba izboljšati njegovo učinkovitost s skrajšanjem časa, ki preteče od nastanka nesreče do odobritve pomoči. Upravni postopki so počasni, zapleteni in obremenjujoči, temu pa se je mogoče izogniti z manjšimi spremembami, ki ne bi vplivale na jedro sedanje evropske uredbe.

Ob ugotovitvi, da je večina težav povezanih z vlogami, ki se nanašajo na regionalne izjeme, se zdi poročevalki primerno, da se jasno opredeli dostop do sredstev sklada v primerih, ko se zgodi tako imenovana „manjša“ nesreča.

Meni tudi, da pri nesrečah, ki se odvijajo počasi in so posebno pogoste v južnejših predelih Unije, čeprav gre za dolgoročen strukturni problem, nastajajo težave z oddajanjem vlog v rokih, ki so določeni v uredbi, kar bi bilo treba prav tako popraviti.

Poročevalka podpira potrebo po jasni in natančni opredelitvi pojma nesreča in se zavzema za določitev splošnih meril za vrednotenje resnosti škode ter za določitev pragov, prilagojenih ustrezni teritorialni ravni, kar bo v pomoč tako državam članicam kot državljanom pri odpravljanju dvomov in negativnih stališč do Evropske unije zaradi mnenja, da se ta na njihove težave ne odziva ustrezno.

Poročevalka se zavzema tudi za zmanjšanje obsega birokratskih postopkov, ki so potrebni za mobilizacijo sklada. Meni, da bi bila dodelitev predplačil zelo koristna in primerna ter da bi združevanje postopkov in odločitev pripomoglo k znatni pospešitvi sedanjega postopka.

Ta instrument bi moral ostati zunaj proračuna Unije, saj ni mogoče vnaprej vedeti, v kakšnem obsegu ga bo treba uporabljati tekom leta. To je tudi v skladu s splošnim stališčem Parlamenta, naj instrumenti, ki morajo zagotavljati odziv na izredne krizne razmere, ostanejo izvenproračunski.

Kot že rečeno, se poročevalka strinja, da je treba jasneje opredeliti merila za dostop, zlasti na področju regionalnih nesreč, toda čeprav je merilo na osnovi regionalnega BDP dober pokazatelj, meni, da je določeni prag še vedno previsok, da bi lahko nudil odgovor na vse pogostejše in vse hujše nesreče, ki se dogajajo v evropskih regijah. Meni, da bi bilo treba vpeljati določeno stopnjo prožnosti, na primer v obliki fiksne korekcije, ki bi zajela škodo, ki je ni mogoče izmeriti v smislu dohodka, kot sta na primer krajinska, rekreativna in okoljska škoda ipd., in ki pomembno vpliva na način življenja in socialno-gospodarske pogoje v prizadetih regijah.

Poročevalka je mnenja, da je treba skladu tudi v prihodnje omogočiti posredovanje, če pride do izjemnih okoliščin, četudi nesreča ne doseže praga upravičenosti do sredstev. Pozdravlja pobudo Komisije, čeprav se zaveda, da se je s sedanjimi instrumenti zelo težko ustrezno odzivati na hude krizne razmere, ki jih povzroči človek.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	27.11.2012
Izid končnega glasovanja	+: 36 -: 0 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Victor Boştinaru, John Bufton, Salvatore Caronna, Nikos Hrizogelos (Nikos Chrysogelos), Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Tomasz Piotr Poręba, Ewald Stadler, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Jan Březina, Andrea Cozzolino, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Lena Kolarska-Bobińska, Heide Rühle, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter